Suomen riistakeskuksen lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi eräiden valtion omistamien alueiden muodostamisesta soidensuojelualueiksi annetun lain muuttamisesta.

Suomen riistakeskuksen asianumero: 248/00.01.00.02.00/2026

Asia: HE 221/2026 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi eräiden valtion omistamien alueiden muodostamisesta soidensuojelualueiksi annetun lain muuttamisesta

Suomen riistakeskus kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi eräiden valtion omistamien alueiden muodostamisesta soidensuojelualueiksi annetun lain muuttamisesta. Suomen riistakeskus ottaa lausunnossaan kantaa esityksen metsästystä käsitteleviin kohtiin.

Suomen riistakeskus pitää nyt esitettyä 2 §:n 2 momentin muotoilua pääosin hyvänä. On hyvä, että Metsästyslain 8 §:n ulkopuolisilla alueilla luovuttiin edellytyksestä Metsähallituksen Luontopalvelujen lupaan. Momenttiin on lisäksi nostettu uutena luonnonsuojelulain 34 §:n noudattaminen metsästyksessä. Kaikki lain tarkoittamat 71 soidensuojelualuetta kuuluvat Natura 2000 -verkostoon, joten niillä Natura-alueen suojeluperusteena olevien lajien ja luontotyyppien merkittävä heikentäminen on luonnonsuojelulain 34 §:n nojalla kielletty tästä esityksestä riippumatta. Suomen riistakeskus pitää hyvänä, että perustamistarkoituksen huomioiminen muuttui käsittelyn edetessä informatiiviseksi aiemman vaatimuksen sijaan.

Ehdotetun säännöksen mukaan metsästyksessä olisi otettava huomioon alueen perustamistarkoitus. Metsähallituksen olisi alueille metsästyslupia myöntäessään huomioitava, että metsästyksellä ei vaaranneta alueiden perustamistarkoitusta, kuten suojelun perusteena olevaa lajistoa, tai aiheuteta vaaraa muulle virkistyskäytölle. Suomen riistakeskus tuo yhä esiin, että metsästys Suomessa on metsästyslainsäädännön nojalla tarkoin säädeltyä. Lainsäädännöllä osaltaan varmistetaan metsästyksen turvallinen toteutus ja metsästyksen kestävyys. Metsästyksen yleisten vaatimusten mukaan ei metsästys saa metsästyslain 20 §:n mukaan aiheuttaa vaaraa tai vahinkoa ihmiselle tai toisen omaisuudelle. Osalla metsästettävistä lajeista metsästyksen turvallisesta toteutuksesta vastaa lisäksi lakisääteisesti metsästyksenjohtaja. Suomalaisissa talousmetsissä erilaisten virkistyskäyttömuotojen (metsästys, retkeily, marjastus, sienestys) yhteensovittaminen toimii hyvin, eikä tämä vaatimus muutu suojelualueilla. Metsästystä harjoitetaan lainsäädännön puitteissa turvallisesti ja vastuullisesti myös yleisen tiestön ja asutuksen läheisyydessä. Suojelualueet, vaikka niillä olisi retkeilijöitä ja retkeilyinfrastruktuuria, eivät poikkea turvallisuuden näkökulmasta esimerkiksi eteläisen Suomen tiheämmin asuttujen alueiden läheisyydessä sijaitsevista metsästysalueista. Esityksen mukaisilla alueilla on jatkossakin metsästyslainsäädännön mukaisesti mahdollista metsästää turvallisesti ja kestävästi. Metsähallituksen eräpalveluilla on kehittynyt metsästyksen suunnittelujärjestelmä, jossa mahdolliset turvallisuusnäkökohdat voidaan huomioida.

Suomen riistakeskus tuo esiin, ettei esityksestä ei käy ilmi, miksi Haukkanevan-Nikulinnevan ja Siikanevan soidensuojelualueet on erikseen tuotu momenttiin jatkokäsittelyn aikana. Suomen riistakeskus katsoo, ettei alueita tulisi tarpeettomasti erikseen mainita momentissa, jotta lainsäädäntö pysyisi soidensuojelualueiden metsästyssäännösten osalta mahdollisimman

selkeänä. Alueilla on jo nykyisten metsästyskäytäntöjen mukaan sallittu ainoastaan hirvieläinten ajo Metsähallituksen kanssa solmitun vuokrasopimuksen puitteissa. Kuten muillakin soidensuojelualueilla, tulisi Metsähallituksen alueille metsästyslupia myöntäessään huomioitava, että metsästyksellä ei vaaranneta alueiden perustamistarkoitusta, kuten suojelun perusteena olevaa lajistoa, tai aiheuteta vaaraa muulle virkistyskäytölle sekä että luonnonsuojelulain 34 §:ää noudatetaan. Metsähallituksen luvalla on viitattu Metsähallituksen Eräpalvelujen maanomistajana myöntämään metsästyslupaan.